

'Ik heb veel van andere culturen geleerd, maar ik heb daardoor ook nog beter mijn eigen cultuur leren kennen'

BAHASA BASUDARA EN HET LEVEN IN LONDEN

Door Zainal Umarella

Bahasa Basudara is een digitale leeromgeving om de huidige en toekomstige generaties in Maluku Engels te leren en/of kennis met ze te delen. Jongeren lopen vaak kansen mis op het gebied van stages, studeren en/of werken in het buitenland. Het concept is gebaseerd op 'Lain bantu lain'. De Molukse diaspora wordt ingezet om kennis te delen en andersom leren zij weer over het leven in Maluku en haar unieke cultuur.

TIFA MAGAZINE sprak met Nataly Sopacuaperu, woonachtig in Londen sinds 2007 en een van de motoren achter het groeiende succes van Bahasa Basudara.

Stel je even voor... Waar liggen je roots?

Mijn naam is Nataly Sopacuaperu. Ik ben geboren en getogen in het Hoge Noorden; Hoogezand-Sappemeer. Mijn ouders zijn beiden afkomstig uit Seram, mijn moeder van Makariki en mijn vader komt uit Amahei.

Hoe was het om op te groeien in het Hoge Noorden?

Het was altijd vrij gemeenschappelijk en als ik in de wijk was, dan was het zoals in elke wijk: ons kent ons. De schoonheid van de wijk waar iedereen voor elkaar klaar staat. Mensen in het Noorden van het land zijn vaak best wel nuchter en ik vond het ook wel een vrij blanke omgeving. Ik had nooit echt issues, maar ik miste wel mensen om me heen aan wie ik me kon spiegelen op school en later ook op het werk.

'Dream big or go home'

Van Groningen via Amsterdam naar Londen. Heb je jezelf beter leren kennen?

Ik heb veel van andere culturen geleerd, maar ik heb daardoor ook nog beter mijn eigen cultuur leren kennen. Wie ben ik? Waar sta ik voor? Wat wil ik bereiken? En hoe past

wat ik wil in het grotere plaatje? Ik heb het geluk gehad dat mijn ouders altijd achter me hebben gestaan en mij hebben gesteund. Ze vonden dat ik kansen moest pakken die ze zelf niet hebben gehad, dus ik vond het ook een crime om dingen niet te doen. Dream big or go home was het voor mij toch wel.

Wat kun je mensen adviseren die ook de stap naar het onbekende willen zetten, maar niet goed durven?

Ik zou zeggen: praat met mensen die al die stappen al hebben gezet. Die eigenlijk daar staan waar je zou willen staan. Door er over te praten kun je een beeld vormen voor jezelf welke stappen jij moet maken. Dat maakt het meteen minder eng. Je zult ook zien dat veel mensen je willen helpen en met je mee willen denken. Vaak willen ze zelfs deuren voor je openen. Maar dat kunnen ze enkel doen als je je dromen kenbaar maakt. Daarnaast vroeg ik mezelf altijd af: Wat is de worst case scenario? Meestal was dat een enkele reis terug naar huis. Nou ja, een treinticket naar het Hoge Noorden of vliegticket naar Amsterdam. Daar kon ik wel mee leven.

Je woont inmiddels 14 jaar in Londen. Hoe is het allemaal begonnen?

Ik had mijn zinnen op Londen gezet omdat ik tijdens een schoolreisje van de middelbare school naar Londen in een klap verliefd werd op deze stad. Ik vond de gebouwen indrukwekkend, de cultuur en de mentaliteit spraken me aan. Ik zei tegen een vriendin van me: ik ga hier

'Het was niet altijd rozengeur en maneschijn'

later wonen. Die vriendin komt mij trouwens nog altijd ieder jaar opzoeken in Londen en heeft eigenlijk mijn hele ontwikkeling gevolgd. Amsterdam was 15 jaar geleden nog niet zo internationaal zoals het nu is.

Dus vond ik het tijd voor een nieuw avontuur.

Ik had een aardig bedrag gespaard en er was toen sprake van een economische depressie. Ik had bedacht dat ik dan beter in Londen depri kon zijn dan in Amsterdam, dan was ik alvast waar ik wilde zijn. Zo gezegd zo gedaan. Koffer gepakt, ticket gekocht en ik mocht bij een goede vriend logeren. Verder had ik geen baan, geen vrienden en een onderkomen voor mezelf (zegt ze schaterlachend). Maar ik had er zin in en vond het belangrijk om er wat van te maken.

Zat het wel eens tegen?

De eerste maand had ik een kamer kunnen regelen. Ik had gewoon een abonnement gekocht voor de bus/metro en was ik de stad aan het ontdekken, de tweede maand ging mijn bankrekening richting rood dus dacht ik misschien toch maar een baan zoeken. Ik zeg

is best groot. Ik mis de momenten wel dat je even je fiets kan pakken om ergens naar toe te gaan. Ik had veel twijfels of ik wel de juiste keuze had gemaakt.

Maar ik zag hier zoveel mooie voorbeelden. Op het gebied van carrière bijvoorbeeld, is het gewoon van: ben jij goed dan nemen we je aan. Een van mijn eerste banen was bij een recruitment agency die gerund werd door een 27-jarige Indiase dame. En daarna kwam ik bij een groot bedrijf terecht kwam waar jonge gekleurde vrouwen op toposities zaten. Dat vond ik zo tof om te zien.

Maar ook met betrekking tot cultuur. In 2007 werd 150 jaar Abolition of slavery uitgebreid belicht op de BBC (zelfs kinderprogramma's) en verschillende musea zoals het British Museum.

eerlijk het was niet altijd rozengeur en maneschijn, vooral niet in het begin.

Wat mis je het meest aan Nederland?

Familie en vrienden toch wel. De korte afstanden, kwaliteit van groente en vlees en de goedkope bloemen. De UK en specifiek Londen

Wat heeft het je allemaal opgeleverd?

Uiteindelijk heeft Londen me heel erg zelfstandig gemaakt. Ik heb mooie carrière stappen kunnen maken en daarnaast een hele mooie internationale vriendenkring kunnen opbouwen. Ik heb met veel andere culturen mogen kennis maken,

'Jongeren lopen vaak kansen mis'

maar ik vind het ook altijd mooi om ons verhaal te vertellen:
The Spice Islands.

Over waarom er een Moluccan community in Nederland is, wat ons zo uniek maakt etc. En de Molukse keuken is bij mijn vrienden hier altijd een grote hit.

Is er een Molukse community in Londen?

Jazeker, Suzette Huwae, Boya Latumahina en ik hebben elkaar hier leren kennen en spraken wel eens af met elkaar.

Wij vroegen ons dus ook af of er een Molukse community was. Ik denk dat Suzette uiteindelijk een Facebook groep had gevonden en daar hebben we ons aangemeld en werden we regelmatig uitgenodigd voor evenementen. Uiteindelijk zijn we er heen gegaan om de Molukse community in Londen te ontmoeten en te leren kennen. Het is net alsof je dan bij je familie bent of in de wijk.

Als er een picknick is in het park dan neemt iedereen wat mee, wat dus betekent dat alle pannen

(ja ook dandang nasi) mee gaan en spelletjes worden gedaan. En het mooie is dat je daarna gewoon mag bungkus als je naar huis gaat. Vaak mag je ook gewoon vrienden meenemen dat is helemaal prima. Maar er was ook een keer iemand mee die rakus was - alle tantes hadden meteen een mini bespreking in het Maleis (Wie is dat? Bij wie hoort diegene? Waarom is die zo rakus? Etc.) Ik kwam zelf niet meer bij toen ik ze hoorde praten. Dat was zo grappig.

Mijn ouders heb ik ook wel eens meegenomen. Zij voelden zich er direct thuis.

Waar staat Bahasa Basudara voor?

Bahasa Basudara is een digitale leeromgeving om de huidige en toekomstige generaties in Maluku Engels te leren en of kennis met ze te delen. Jongeren lopen vaak kansen mis op het gebied van stages, studeren en/of werken in het buitenland.

Maar ook als er bijv. buitenlandse bedrijven komen dan hopen wij de mensen in Maluku te kunnen helpen door

'Bikin semua dengan hati bersih dan maju terus!'

kennis met hen te delen zodat zij mee kunnen draaien en niet dat er mensen van buitenaf zijn die deze banen pakken. Het concept is gebaseerd op 'Lain bantu lain'.

De Molukse diaspora zetten we in om kennis te delen en tegelijkertijd leren zij ons weer over het leven in Maluku en haar cultuur.

Hoe ziet de organisatie er uit?

Wij zijn inmiddels uitgegroeid tot 250 vrijwilligers wereldwijd van Los Angeles tot aan Nieuw-Zeeland. Bestaande uit 165

tutoren en 75 facilitators. Wij zijn nu de 300 virtuele klassen gepasseerd en wij hebben aan meer dan 3000 studenten les gegeven verspreid over heel Maluku.

Wat is jouw rol?

Samen met Jeff Malaihollo en Susanne Muskita vormen wij het management. Daarnaast hebben wij een geweldig team dat mee helpt op verschillende gebieden: Social Media, Videos, Design, Creative ideas, Blogs, Promotie in Nederland etc. Wij hebben bewust gekozen voor een internationale mix: UK, NL en Maluku. Wij doen ook andere projecten zoals: Spelling Bee, Anthology of poems, Social Media competitions, workshops voor ondernemers, inspirerende en motiverende webinars, boekendonaties en fondsenwerving voor laptops, telefoons etc.

Hoe heeft Bahasa Basudara jouw leven veranderd?

Ik vind het zo bijzonder om op deze manier iets terug te doen voor de mensen op de Molukken. Elke week is het gewoon een feestje om die blije gezichten te zien en met ze te kletsen. Ze willen heel graag en deze ervaringen zijn voor hun echt life changing. Daarnaast is het zoveel meer dan les geven. Je ziet ze gewoon groeien in hun zelfvertrouwen en ze zijn echt trots.

Welk succesverhaal kun je in het bijzonder noemen?

Alle lessen en workshops zijn gratis, door die

drempel zo laag te maken voor hen creëer je echte kansen die mensen daar kunnen aangrijpen. Aqul is hier een schoolvoorbeeld van. Hij komt uit een klein plaatsje Pelauw, Haruku. Aqul heeft Marine Science gestudeerd en zijn droom is om te studeren in Miami zodat hij weer kan terug geven aan zijn community. Helaas is hij gezakt voor zijn Engelse test en meldde zich meteen aan voor de Engelse lessen en workshops. Afgelopen zomer haalde hij een 7 voor zijn test en kwam hij dus in aanmerking voor een beurs. Inmiddels heeft hij zijn Visa en kreeg ik enkele dagen geleden een foto van hem in the Keys in Miami.

Wat zou je tegen de Nataly van 18 willen zeggen net voordat ze stap van Hoogezand naar Amsterdam zou maken?

Get ready! You got this! Bikin semua dengan hati bersih en maju terus!

Waar kan men zich aanmelden als tutor?

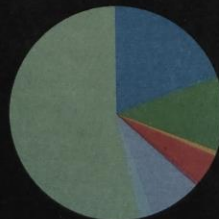
Wij zijn altijd op zoek naar tutoren, facilitators en professionals die hun kennis willen delen. Bezoek onze website www.bahasabasudara.org voor meer informatie.

Dream Team

- 250 man sterk wereldwijd
- 165+ Tutors
- 75+ Facilitators (het gros in Maluku)
- 280+ klassen
- Ontelbare aantal studenten verspreid over heel Maluku

Onze Tutoren wereldwijd

www.bahasabasudara.org

